

Рябов Максим Вікторович,

студент 4 го курсу судово адміністративного факультету Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМА ЗАБРУДНЕННЯ ПИТНОЇ ВОДИ В УКРАЇНІ

Стаття 50 Конституції України закріплює право кожного на безпечне для життя та здоров'я довкілля, частину якого складають і водні ресурси. Питна, вода є невід'ємною умовою існування людини. Проте прісна вода в екосистемі України становить лише близько 3 % водних ресурсів. У зв'язку з цим виникає гостра необхідність контролю за станом води в Україні. В умовах євроінтеграційного курсу нашої держави підвищується вплив європейських стандартів якості та потреба в адаптації законодавства України, у тому числі й екологічного, до вимог ЄС.

Юридично визначення питної води закріплено в ст. 1 Закону України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення» у редакції від 18 травня 2017 р. Відповідно до зазначеної статті питна вода — вода, призначена для споживання людиною (водопровідна, фасована, з бюветів, пунктів розливу, шахтних колодязів та каптажів джерел), для використання споживачами для задоволення фізіологічних, санітарно- гігієнічних, побутових та господарських потреб, а також для виробництва продукції, що потребує її використання, склад якої за органолептичними, мікробіологічними, паразитологічними, хімічними, фізичними та радіаційними показниками відповідає гігієнічним вимогам. Згідно зі ст. 39 цього ж Закону зазначається, що метою збирання, оброблення, збереження та аналізу інформації про якість питної води, стан об'єктів централізованого питного водопостачання, прогнозування його змін та розроблення науково обґрунтованих рекомендацій для прийняття відповідних рішень у цій сфері проводиться державний моніторинг.

За даними такого моніторингу областями з найгіршим станом питної води у системах централізованого водопостачання з відхиленням від державних санітарних норм і правил за санітарно-хімічними показниками є Луганська, Запорізька, Дніпропетровська, Миколаївська, Херсонська та Київська.

Проте для забезпечення конституційних екологічних прав В березня 2005 року був прийнятий Закон України «Про Загальнодержавну цільову програму «Питна вода України» на 2011-2020 роки». Вказана Програма закріпила обсяги фінансування водного господарства та встановила шляхи розв'язання існуючих проблем даної сфери. Важливо відзначити, що одним із її завдань є приведення законодавства України, зокрема щодо стандартизації якості питної води, у відповідність із законодавством Європейського Союзу. Програмою передбачено збільшення кількості нормативно-правових актів такого спрямування до 2020 року.

Також заплановано збільшення кількості очисних споруд. Метою такого

збільшення є доведення якості питної води до встановлених нормативів. Крім цього у Програмі зазначається, що оптимальним варіантом розв'язання проблеми є реалізація державної політики щодо розвитку та реконструкції систем централізованого водопостачання та водовідведення; охорони джерел питного водопостачання; розроблення та впровадження науково-дослідних і дослідно-конструкторських розробок із застосуванням новітніх матеріалів, технологій, обладнання та приладів.

В цілому позитивним є той факт, що станомі навколишнього середовища приділяється все більше уваги з боку держави в особі її органів. Зростання нормативної бази, прийняття програм розвитку водного господарства безумовно вплине на подальше становище екоресурсів держави. Більше того, курс на Європейський Союз в подальшому забезпечить підвищення стандартів якості в Україні, оскільки такі стандарти в країнах ЄС знаходяться на зовсім іншому рівні.

Список використаних джерел

1. Конституція України : від 28 черв. 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1996. — № 30. — Ст. 141.
2. Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення : Закон України від 18 трав. 2017 р. // Відомості Верховної Ради України. — 2017. — № 16. — Ст. 112.
3. Про Загальнодержавну цільову програму «Питна вода України» на 2011–2020 роки : Закон України від 3 берез. 2005 р. // Відомості Верховної Ради України. — 2005. — № 15. — Ст. 243.

Науковий керівник: к. ю. н., доцент Чумаченко І. Є.